

Jenaplanschool de Bijenkorf

Pestprotocol

de Bijenkorf
jenaplan

rkbs van
agora

Spelenderwijs jezelf

*Ik gedraag me zo dat iedereen
goed kan werken en spelen...*

Want:

*...ik heb respect voor jou, voor
wie je bent*

*... ik doe, zoals ik wil dat een
ander tegen mij doet*

*... ik ga zorgvuldig om met alle
spullen in en om de school*

... ik houd me aan de afspraken

Inhoudsopgave

1. Uitgangspunten Pestprotocol	4
2. Wat zijn de gedragsspelregels op onze school?	5
3. Wat is pesten	5
4. De betrokkenen	7
5. Taken / verantwoordelijkheden van betrokkenen in school	9
6. De procedure bij pesten	12
7. Voorkomen van pesten	15
8. Vertrouwenspersoon	15
Bijlage 1. Oepsblad	16
Bijlage 2. De betrokkenen en adviezen	18
Bijlage 3. Afgesproken?.... Jazeker!	24
Bijlage 4. Ouderformulier	25

Inleiding

Een school is een plaats waar kinderen leren en doen. Leren doe je van en met elkaar. Kinderen zijn van nature goede samenwerkers. Het hebben van vriendjes en vriendinnetjes is voor kinderen een natuurlijk gegeven en een belangrijk onderdeel van hun sociale schoolleven.

Jenaplanschool De Bijenkorf geeft kinderen de ruimte hiervoor en daarbij vooral de mogelijkheid zichzelf te blijven.

Waar wordt samengewerkt en geleerd geldt het principe van geven en nemen en accepteren dat de ander zichzelf mag zijn en blijven. Kinderen kunnen in hun handelen daartoe soms ongeremd en ongenueanceerd zijn. Dat hoort bij hun ontwikkelingsfase naar volwassenheid.

In iedere sociale groep bestaat het aanzien van het sterkste of dominantste kind. Ook hier kunnen kinderen van nature goed mee omgaan. Zij accepteren hun rol vaak beter dan volwassenen veronderstellen.

Deze groepsprocessen worden bedreigend als het anders zijn van een kind niet echt wordt geaccepteerd. De groep of een deel daarvan keert zich openlijk tegen een kind. Vaak zijn dit zichtbare uitingen die direct benaderbaar zijn. Ernstig wordt het als een groep zich keert tegen een kind op een manier die niet direct zichtbaar is in de vorm van pesten.

Pesten en alle gevolgen daarvan zijn een ernstige bedreiging van de persoonlijke vrijheid van ieder kind op school. Kinderen moeten zich op school veilig voelen. Iedere bedreiging daarvan is een zorg voor de school.

Wij voelen ons sterk met elkaar verbonden en verantwoordelijk voor de vrijheid en de veiligheid van alle kinderen.

Dit protocol is de wijze waarop wij als school willen omgaan met pesten en een verantwoording van onze aanpak. We zullen de praktijk blijven toetsen aan dit protocol om adequaat te kunnen blijven streven naar de vrijheid en de veiligheid van al onze kinderen.

1. Uitgangspunten Pestprotocol

Uitgangspunt van Jenaplanonderwijs is dat elk kind uniek is en dus verschilt van andere kinderen. Onze school houdt dan ook rekening met die verschillen. Maar daar blijft het niet bij. We zien het als uitdaging zoveel mogelijk aan het specifieke van elk kind tegemoet te komen. En daarom richten we ons onderwijs zodanig in, dat kinderen hun eigen mogelijkheden leren ontdekken en toepassen.

Een veilige en stimulerende omgeving is voorwaardelijk om kinderen onderwijsinhoudelijk en sociaal-emotioneel maximaal uit te kunnen dagen en te prikkelen. Omdat pestgedrag een veilig schoolklimaat tegenwerkt, beperkt het de optimale ontwikkeling van de kinderen. Daarom bestempelen we pestgedrag als schadelijk voor de ontwikkeling van de kinderen.

Dit pestprotocol beoogt dan ook pestgedrag adequaat aan te pakken.

Wij verklaren het volgende:

1. Pesten is een probleem en moet als zodanig worden erkend door alle betrokken partijen:

- Gepeste kinderen,
- Pesters,
- De zwijgende middengroep,
- Team,
- TSO-medewerkers,
- Ouders/verzorgers.

2. Onze school neemt de inspanningsverplichting op zich pestgedrag te voorkomen en indien nodig aan te pakken.

Alleen daardoor kan er een veilig pedagogisch klimaat bestaan.

3. Als er gepest wordt, hebben stamgroepleiders en ouders de plicht dat te signaleren, te erkennen en er duidelijk stelling tegen te nemen.

4. Om adequaat in te kunnen grijpen bij een pestprobleem, is een goede samenwerking tussen ouders, stamgroepleiders en kinderen noodzakelijk. De manier waarop deze samenwerking vorm krijgt, is vastgelegd in een pestprotocol.

5. Schoolleiding en MR (namens ouders en team) verbinden zich aan het volgende:

- We pakken pesten aan door te werken met de vijf betrokken partijen,
- We maken kinderen bewust van het bestaan én de zwaarte van pestgedrag door het item pesten een vaste plek te geven in de sociaal emotionele ontwikkeling,
- We hebben een vertrouwenspersoon aangesteld op onze school,
- We formuleren een praktisch, concreet en toegankelijk protocol voor alle betrokkenen, stellen het vast en hanteren het ook daadwerkelijk,
- We evalueren het pestbeleid jaarlijks en stellen het waar nodig bij.

2. Wat zijn de gedragsspelregels op onze school?

De spelregels in de school:

1. Doe niets bij een ander wat je zelf ook niet prettig zou vinden.
2. Je accepteert een ander kind zoals hij/zij is. Iemand niet op uiterlijk beoordelen.
3. Nieuwe kinderen willen we goed ontvangen en opvangen. Ze zijn welkom op onze school.
4. Zorg ervoor dat je samen speelt en dat anderen niet steeds alleen hoeven te spelen.
5. Je gebruikt alleen spullen van een ander kind als je toestemming hebt van dat kind.
6. Je noemt iedereen bij zijn of haar naam.
7. Lachen om grappige situaties is prima, uitlachen is kwetsend.
8. Luister naar elkaar.
9. Kom niet aan een ander als de ander dat niet wil.
10. Heb je ruzie? Praat het dan eerst samen uit, lukt dat niet dan meld je dat bij de groepsleiding. Na het uitpraten kunnen we vergeven en vergeten.
11. Bemoei je niet met een ruzie door zomaar partij te kiezen.
12. Als je ziet dat een ander kind gepest wordt vertel je dat aan de stamgroepsleider of TSO / hulpouder. Dat is geen klikken.
13. Praat er thuis en op school over dat je gepest wordt, houd het niet geheim!

3. Wat is pesten

Plagen en pesten, wat is het verschil?

Er is sprake van plagen als kinderen aan elkaar gewaagd zijn en het vertoonde gedrag onschuldig uitnodigt om iets terug te doen. Het gaat om een prikkelend spelletje, dat door geen van de betrokkenen als bedreigend of echt vervelend wordt ervaren. Er is zelfs sprake van pedagogische waarde. Door elkaar uit te dagen leren kinderen met conflicten om te gaan: een vaardigheid die ze later in hun leven van pas komt.

Pesten, daarentegen, is een systematische, psychologische of fysieke handeling van geweld door personen tegen één of meer klasgenoten, die niet (langer) in staat is/zijn zichzelf te verdedigen.

Pesten heeft duidelijke kenmerken:

- Het gebeurt opzettelijk;
- Het is bedreigend en bedoeld om schade toe te brengen (fysiek, materieel of mentaal);
- Er is altijd sprake van een ongelijke machtsverhoudingen (fysiek of verbaal sterkere personen kiezen minder weerbare personen als slachtoffer);
- Het gebeurt systematisch;
- Het houdt niet vanzelf op en wordt eerder erger als niet wordt ingegrepen.

Pesten is van alle tijden en komt in alle groepen en culturen voor. Het is een typisch menselijke ondeugd die altijd verborgen aanwezig is en steeds weer de kop kan opsteken.

Voorbeelden van specifiek pestgedrag:

Verbaal:

- 🐝 Vernederen: "Haal jij de ballen maar uit de bosjes- je voetbalt niet goed genoeg om echt mee te doen".
- 🐝 Schelden: " viespeuk, mietje" enz.
- 🐝 Dreigen: "Als je dat doorvertelt, dan grijpen we je."
- 🐝 Belachelijk maken, uitlachen (bij lichaamskenmerken of bij een verkeerd antwoord in de klas).
- 🐝 Kinderen een bijnaam geven (op grond van als negatief ervaren kenmerken: rooie, dikke, dunne, enz.).
- 🐝 Gemene briefjes (om een kind uit een groepje te isoleren of steun te zoeken om samen te kunnen spannen tegen een ander kind).

Digitaal:

- 🐝 Via de computer (zoals o.a. internet, sociale media, e-mail, sms) en de mobiele telefoon kunnen pesters hun slachtoffers nog meer lastigvallen. Het digitale pesten verschilt in bepaalde opzichten van het "traditionele" pesten; het kan namelijk op afstand, anoniem en non-stop. Verder valt op dat het taalgebruik bij deze manier van pesten door de anonimiteit veel harder is.

Fysiek:

- 🐝 Trekken, duwen, spugen, schoppen, laten struikelen, krabben, bijten en haren trekken.

Intimidatie:

- 🐝 Een ander kind achterna blijven lopen of opwachten.
- 🐝 Een ander kind in de val laten lopen, de doorgang versperren of klem zetten tussen de fietsen.
- 🐝 Een ander kind dwingen om bezit af te geven.
- 🐝 Een ander kind dwingen bepaalde handelingen te verrichten, bijvoorbeeld geld of snoep meenemen.

Isolatie:

- 🐝 Steun zoeken bij anderen, zodat het kind niet wordt uitgenodigd voor partijtjes en leuke dingen.
- 🐝 Uitsluiten: niet mee laten doen met spelletjes, niet meelopen naar huis, niet komen op een verjaardag.

Stelen of vernielen van bezittingen:

- 🐝 Schoolspullen, kleding of speelgoed afpakken.
- 🐝 Spullen beschadigen en kapotmaken: boeken, schooltas, banden van de fiets enz.

4. De betrokkenen

Bij pesten en het ingrijpen op pesten zijn 6 groepen betrokken: het gepeste kind, de pester(s), de meeloper(s), de ouders/verzorgers, de TSO- /hulpouder en de stamgroepsleider.

1) Het gepeste kind

Sommige kinderen hebben een grotere kans gepest te worden dan anderen. Soms komt dat door uiterlijke kenmerken maar vaker heeft het te maken met gedrag, de wijze waarop gevoelens worden beleefd en de manier waarop dat geuit wordt. Kinderen die gepest worden doen vaak andere dingen dan leeftijdgenoten. Ze zijn goed in vakgebieden of juist niet goed.

Veel kinderen die worden gepest hebben een beperkte weerbaarheid. Ze zijn niet in staat actie te ondernemen tegen de pestkoppen en stralen dat ook uit. Vaak zijn ze angstig en onzeker in een groep. Ze durven weinig te zeggen uit angst uitgelachen te worden. De angst en onzekerheid worden versterkt door het pestgedrag. Het kind komt nu in een vicieuze cirkel waar het zonder hulp niet meer uitkomt.

Gepeste kinderen voelen zich vaak eenzaam, hebben in de omgeving waarin ze gepest worden geen vrienden om op terug te vallen en kunnen soms beter met volwassenen opschieten dan met leeftijdgenoten. Jongens die worden gepest horen bijna nooit tot de motorisch beter ontwikkelde kinderen.

2) De pester(s)

Kinderen die pesten zijn vaak fysiek sterk. Ze kunnen zich permitteren zich agressiever op te stellen en reageren vaak met dreiging of de indirecte inzet van geweld. Pesters lijken populair, maar ze dwingen hun populariteit af door te laten zien hoe sterk ze zijn en wat ze allemaal durven. Zo krijgen ze andere kinderen mee bij het gedrag naar een slachtoffer. Pesters hebben feilloos in de gaten welke kinderen gemakkelijk aan te pakken zijn en als ze zich al vergissen, gaan ze direct op zoek naar een volgend slachtoffer.

De zwijgende meerderheid en potentiële meelopers krijgen een keuze die onuitgesproken wordt opgelegd en die aan duidelijkheid niet te wensen overlaat: Je bent voor of je bent tegen me. Hier gaat een grote dreiging vanuit. Niemand wil immers zelf gepest worden door de “machtige pester”. Regelmatig is de pester een kind dat in een andere situatie zelf slachtoffer is of was. Om te voorkomen weer gepest te worden, kan een kind zich in een andere omgeving juist als pester gaan opstellen en manifesteren.

Meisjes pesten minder openlijk en subtieler dan jongens. Ze pesten meer met woorden, maken geniepige opmerkingen of sluiten andere kinderen buiten. Meisjes opereren minder individueel – meer met groepsvorming. Fysiek geweld komt bij deze groep pesters veel minder voor. Ook pesters hebben, op termijn, last van hun pestgedrag. Door hun verkeerde en vooral beperkte sociale vaardigheden hebben ze vaak moeite een vriendschap op te bouwen en te onderhouden op andere gronden dan die van macht en het delen in die macht.

3) De meeloper(s)

De meeste kinderen zijn niet in de actieve rol van pester betrokken bij het pesten. Sommige kinderen houden wat afstand en andere kinderen doen incidenteel mee. Zij zijn de zogenaamde meelopers. Er zijn ook kinderen die niet merken dat er gepest wordt of die niet willen weten dat er gepest wordt.

Een van de kenmerken van een meeloper is de grote angst om zelf in de slachtofferrol te geraken. Maar een meeloper kan stoer gedrag ook wel interessant vinden en denken in populariteit mee te kunnen liften met de pester. Meisjes doen nogal eens mee met pesten om een vriendin te kunnen behouden.

Als kinderen actiever gaan meepesten in een groep, voelen ze zich minder betrokken/ verantwoordelijk voor wat er met pesten wordt aangericht. Het individueel denken komt dan op een steeds lager pitje te staan.

Gebleken is dat het absoluut zin heeft om op te staan tegen pesten. Zodra andere kinderen het gepeste kind te hulp komen of tegen pesters zeggen dat ze moeten ophouden, verandert de situatie aanzienlijk. Het pesten wordt direct minder vanzelfsprekend en draagt bovendien grotere risico's voor de pester met zich mee. Ook de situatie voor met name meelopers verandert door de signalering van het ongewenste karakter van het vertoonde pestgedrag. Kinderen die pestgedrag signaleren en dit bij de groepsleiding aangeven vervullen dus een belangrijke rol.

4) De ouders/verzorgers

Ook ouders/verzorgers kunnen een belangrijke rol spelen bij pesten.

Ouders van kinderen die gepest worden zijn natuurlijk altijd emotioneel bij het onderwerp betrokken. Zij willen maar een ding: dat het pesten stopt. Ouders van gepeste kinderen ervaren onmacht, maar onmacht is niet altijd een goede leidraad tot rationeel handelen.

Ouders van pesters of meelopers hebben vaak moeite om hun kind in die rol te zien. Sommige ouders zien de ernst van de situatie onvoldoende in en vertalen het gedrag van hun kind als weerbaar gedrag. Andere ouders zien er niets meer in dan wat onschuldige kwajongensstreken. Behalve de pester moeten zijn/haar ouders dus vaak ook doordrongen worden van het ongewenste karakter van het vertoonde pestgedrag.

Ouders van kinderen die niet direct bij het pesten zijn betrokken, kunnen meer afstand nemen. Daardoor zijn ze beter in staat hun eigen kind duidelijk te maken dat er iets aan het pesten gedaan moet worden. Mede in het belang van de opvoeding en ontwikkeling van hun eigen kind.

5) De TSO medewerker

De TSO medewerker is alert op pestgedrag. Wanneer een TSO ouder op school pestgedrag signaleert probeert hij / zij dit met de betrokken kinderen goed op te lossen. Wanneer er sprake is van sterk afwijkend gedrag, een blijvend probleem bij kinderen onderling, of wanneer het probleem niet opgelost kan worden doet de TSO medewerker melding bij de stamgroepleider.

6) De stamgroepsleiding

De stamgroepleiders hebben een sleutelrol in de aanpak van pesten. Zij zijn de eerst verantwoordelijken voor de aanpak op school. Van de stamgroepsleiders wordt verwacht dat zij vroegtijdig signaleren en effectief bestrijden. Verder wordt van hen verwacht dat zij signalen van ouders serieus nemen.

De intern begeleider kan de stamgroepleiders ondersteunen bij het in kaart brengen van het pestgedrag.

5. Taken / verantwoordelijkheden van betrokkenen in school

Alle mensen die in onze school aanwezig zijn, hebben een taak en een betrokkenheid als het pesten betreft.

In het schema hieronder staat – per betrokken groep – wat die verantwoordelijkheden zijn.

Ouders algemeen	<ul style="list-style-type: none"> Als een kind vertelt dat iemand gepest wordt, vragen wat het kind signaleert. Geven het eigen kind tips om het gepeste kind hulp te bieden. Melden pesten bij de stamgroepleider.
Ouders van het gepeste kind	<ul style="list-style-type: none"> Vragen het kind wat hij/zij voelt en ervaart. Proberen de regelmaat van het pesten te ontdekken. Proberen het kind tips te geven en hulp te bieden. Melden het pesten bij de stamgroepleider en spreken af hoe ze het kind samen een gevoel van veiligheid kunnen bieden.
Ouders van de pester	<ul style="list-style-type: none"> Proberen met hun kind in gesprek te komen en te blijven. Proberen de reden van het pesten te achterhalen. Stellen grenzen en sancties. Proberen samen oplossingen te zoeken. Melden hun kind eventueel aan voor een sociale vaardigheidstraining.

TSO- medewerker	<ul style="list-style-type: none"> Letten goed op de kinderen Nemen elk kind en elke situatie serieus. Melden afwijkend gedrag bij de stamgroepsleiding. Proberen kinderen samen in gesprek te brengen. Zijn alert op pestgedrag.
Stamgroepleider	<ul style="list-style-type: none"> Bespreekt aan het begin van het schooljaar de schoolregels en afspraken met de hele stamgroep. Noteert pestgedrag in de groepsmap om inzicht te krijgen in pestgedrag. Biedt het gepeste kind bescherming, let extra op dit kind, overlegt met andere stamgroepleiders i.v.m. pauzes. Informeert de ouders van het gepeste kind, bespreekt het pestgedrag met de groep. Mobiliseert de middengroep: maakt kinderen via groepsgesprekken attent op pestgedrag en bespreekt dat zij ook een rol kunnen spelen. Maakt een handelingsplan voor alle betrokkenen (kinderen en ouders) en plant evaluatiemomenten. Adviseert bij het inschakelen van externe hulp (schoolarts, schoolmaatschappelijk werk, sova-training). Voert ouder- en kindgesprekken.
Vertrouwenspersoon	<ul style="list-style-type: none"> Iedere betrokkene (pester, gepeste kind, stamgroepleider en ouders) kan een gesprek aanvragen en aangaan met de vertrouwenspersoon.
IB (Intern Begeleider)	<ul style="list-style-type: none"> Bespreekt samen met de stamgroepleider de problemen. Brengt de problematiek duidelijk in kaart. Ondersteunt de stamgroepleider bij het maken van de stappen en de handelingsplannen. Neemt het proces van de stamgroepleider over als het pesten niet stopt. Ondersteunt waar nodig de stamgroepleider bij ouder- en kindgesprekken.
Kinderen	<ul style="list-style-type: none"> <u>Als je ziet dat iemand gepest wordt:</u> Zeg tegen de pester dat hij/zij moet stoppen, stopt hij/zij niet, ga dan naar de stamgroepleider. <p>Dit is geen klikken!!!</p> <ul style="list-style-type: none"> <u>Als je zelf gepest wordt:</u> Vertel het tegen je stamgroepleider en thuis. Zeg tegen de pester dat hij/zij moet stoppen.

	<p>Als je niets zegt, kunnen anderen je ook niet helpen.</p> <p> <i>Pester of plager</i>: Pesten is nooit leuk! De ander voelt zich gekwetst en niet veilig. Plagen is samen lachen. Als de ander een grapje niet leuk vindt, luister dan en stop.</p>
Schoolleiding	<p> In eerste instantie lost de stamgroepleider het pestprobleem op volgens het stappenplan. Indien nodig wordt de IB-er of schoolleiding ingeschakeld, zodat zij tijdig op de hoogte zijn van wat er speelt.</p> <p> Nodigt de stamgroepleider bij gesprek uit, als ouders de schoolleiding willen spreken over een pestprobleem.</p> <p> Bespreekt sancties bij langdurig pestgedrag met de betrokkenen en zet deze in gang.</p> <p></p>
Arbo coördinator	<p> Jaarlijks het pestprotocol in een teamvergadering evalueren en eventueel aanpassen.</p>
College van Bestuur	<p> Problemen rondom de aanpak van pesten objectief bekijken en bij zorg de schoolleiding hieromtrent voorlichten en bijstaan.</p>

6. De procedure bij pesten

Als er bij ons op school gepest wordt, treedt een procedure in werking. In de onderstaande tabel staan de verschillende stappen van de procedure beschreven.

	STAP	WAT IS AANLEIDING	WIE ACTIE	MAATREGEL	
	1	Ruzie/pesten	Kinderen zelf	Met elkaar praten (spelregels school).	
Op School	2A	Eén van de kinderen komt er niet uit in stap 1 (op school).	Betreffende kind + de stamgroep-leider (SL)	Kind meldt bij eigen SL. SL voert gesprek met beide kinderen.	
	2B	Eén van de kinderen komt er niet uit in stap 1 (op school).	Betreffende kind + TSO- / hulpouder	Kind meldt bij TSO-/ hulpouder. Deze voert gesprekken met beide kinderen en meldt aan betreffende SL. SL checkt of ruzie naar tevredenheid kind is opgelost.	
Buiten school	2C	Eén van de kinderen komt er niet uit in stap 1 (op school).	Betreffende kind + ouders	Kind meldt aan ouder(s). Ouder voert gesprek met kind. Ouder meldt aan SL. SL achterhaalt inhoud waar mogelijk. SL vraagt het kind het de volgende keer te melden.	
	3A	Ruzies / pesten houdt aan	Betreffende kinderen + SL	Gesprek met beide kinderen.	Dossier
2 weken	3B	Monitoring	SL	SL monitort. Bij verbetering wordt teruggevallen naar fase 2. Bij geen verbetering stap 4.	Dossier
	4A	Ondanks monitoring blijft pesten aanhouden	Betreffende kinderen + SL	Gesprek met ieder kind afzonderlijk. Eigen SL stelt plan op consequenties (nablijven, opdracht, nadere afspraken) en SL geeft pester toelichting. SL van de pester informeert ouder(s).	Dossier
2 weken	4b	SL komt er niet uit in 4A	SL met betreffende kinderen IB-er	SL overlegt met IB-er. Opnieuw gesprek met ieder kind afzonderlijk. Nadere analyse met ouder(s) van beide kinderen. SL + IB-er stellen plan op met consequenties (nablijven, opdracht, nadere afspraken) en SL geeft pester toelichting. (IB-er informeert / mobiliseert evt. schoolmaatschappelijk werk i.o.m. ouder(s)).	Dossier

	4c	Monitoring plan/afspraken uit 4a en/of 4b	SL en/of IB-er met betreffende kind	SL (stap 4a) 4 c) beoordeelt gedurende 2 weken de uitvoering van het plan en legt resultaten schriftelijk vast. Sl of IB-er evalueert na 2 weken en trekt een eindconclusie. Bij verbetering: terugval naar stap 3. Bij onvoldoende of geen verbetering: door naar stap 5. SL en/of IB-er informeert ouder(s).	
4 weken	5a	Ondanks stap 4 geen of onvoldoende verbetering	Ouders + schoolleiding + SL	Fase 2 consequenties (= gesprek met ouders met formeel verzoek om medewerking aan oplossing + vastlegging gesprek) + toelichting aan ouder(s). Vastleggen gemaakte afspraken. Eventueel informeren huisarts door ouder(s).	Dossier
	5b		Ouder(s) + betreffende kind (pester) + eigen SL	Schriftelijk vastgelegde afspraken uit stap 5a delen met kind.	Dossier
	5c	Monitoring gemaakte afspraken uit 5A	Ouder(s) + eigen SL	1e week dagelijks contact tussen SL en ouder(s); mondeling, telefonisch, heen en weer schrift.... SL legt resultaten in dossier vast (eind v.d. week) Opvolgende 3 weken aan het eind van iedere week contact tussen SL en ouders. SL legt de resultaten vast. SL trekt eindconclusie op basis van gemaakte afspraken en vastgelegde resultaten. Eindconclusie <i>positief</i> (= duidelijke verbetering: monitoring wordt afgebouwd binnen gezamenlijk vast te stellen termijn) + terugvallen naar stap 4. Eindconclusie negatief (= onvoldoende tot geen verbetering): over naar stap 6.	Dossier
Na 8 weken	6	Schorsing	Ouders + schoolleiding + SL	Schoolleiding brengt op grond van de onvoldoende resultaten uit stap 5C ouders formeel van consequenties (=schorsing) op de hoogte (inclusief schriftelijke bevestiging van dit gesprek). Schoolleiding informeert de leerplichtambtenaar en Agora bestuur.	Dossier

naar de inhoudsopgave

Na de schorsing	7	Terugkomst op school of verwijdering	Ouders + schoolleiding	De schorsing duurt max. 3 dagen. Bij terugkeer worden de ouders mondeling en schriftelijk op de hoogte gesteld. De schoolleiding kan het bevoegd gezag ook verzoeken een verwijderingsprocedure te starten. Binnen 8 weken moet dan gezocht worden naar een andere school waar het kind terecht kan. Als dit niet lukt kan de school de toegang tot de school weigeren.	Dossier
-----------------	---	--------------------------------------	------------------------	---	---------

7. Voorkomen van pesten

Om pesten te voorkomen nemen we als school preventieve maatregelen. In onze school hebben we daartoe de volgende zaken ingevoerd:

- 💡 Ieder schooljaar wordt in elke stamgroep in de eerste schoolweek en indien nodig op meerdere momenten in het schooljaar, gesproken over de algemene sociale afspraken die we op school hanteren en worden de kinderen gewezen op de posters met de honingpotten die op verschillende plaatsen in de school hangen met daarop de belangrijkste omgangsregels als geheugensteun.
- 💡 Met de kinderen van de midden- en bovenbouw wordt aan het begin van het schooljaar een gesprek gehouden over het welbevinden in de nieuwe bouw en in de nieuwe groep. Aan het eind van het schooljaar wordt in de middenbouw met de kinderen over de nieuwe bouw na de vakantie gesproken. Hierbij komt het welbevinden ook aan de orde.
- 💡 De school werkt aan een veiligheidsplan rond het gebruik van internet.
- 💡 De school werkt aan het verbeteren van de mogelijkheid voor de kinderen om zaken waar zij mee zitten kenbaar te maken aan b.v. de vertrouwenspersoon.
- 💡 Ieder jaar wordt in elke groep een sociogram gemaakt. Dit maakt het mogelijk om knelpunten in kaart te brengen.

8. Vertrouwenspersoon

Paula van der Werf ; stamgroepleider in de middenbouw en Klaas de Waart; ouder, functioneren binnen onze school als vertrouwenspersoon.

Als ouders of kinderen een opmerking, constatering of vraag hebben die vertrouwelijk behandeld dient te worden, kan een vertrouwelijk gesprek aangevraagd worden. Vanzelfsprekend kan er altijd contact opgenomen worden met de schoolleiding: Petra Glandorff.

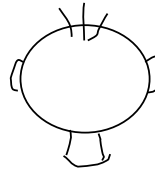
Oepsblad

Naam: _____

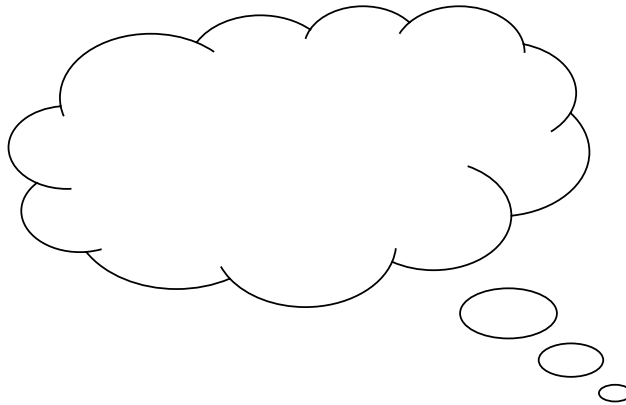
Datum: _____

Er gebeurde

Ik voelde:

Ik dacht:

Ik deed:

Volgende keer:

naar de inhoudsopgave

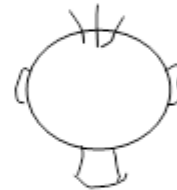
Oepsblad

Naam: _____

Datum: _____

Er gebeurde _____

Ik voelde: _____

Ik dacht: _____

Ik deed: _____

Volgende keer doe ik het zo: _____

Bijlage 2. De betrokkenen en adviezen

Bij pesten en het ingrijpen op pesten zijn 6 groepen betrokken: het gepeste kind, de pester(s), de meeloper(s), de ouders/verzorgers, de TSO medewerkers en de stamgroepleider(s).

1) Het gepeste kind

Sommige kinderen hebben een grotere kans gepest te worden dan anderen. Soms komt dat door uiterlijke kenmerken maar vaker heeft het te maken met gedrag, de wijze waarop gevoelens worden beleefd en de manier waarop dat geuit wordt. Kinderen die gepest worden doen vaak andere dingen dan leeftijdgenoten. Ze

zijn goed in vakgebieden of juist niet goed.

Veel kinderen die worden gepest hebben een beperkte weerbaarheid. Ze zijn niet in staat actie te ondernemen tegen de pestkoppen en stralen dat ook uit. Vaak zijn ze angstig en onzeker in een groep. Ze durven weinig te zeggen uit angst uitgelachen te worden. De angst en onzekerheid worden versterkt door het pestgedrag. Het kind komt nu in een vicieuze cirkel waar het zonder hulp niet meer uitkomt. Gepeste kinderen voelen zich vaak eenzaam, hebben in de omgeving waarin ze gepest worden geen vrienden om op terug te vallen en kunnen soms beter met volwassenen opschieten dan met leeftijdgenoten. Jongens die worden gepest horen bijna nooit tot de motorisch beter ontwikkelde kinderen.

Het signaleren van pesten:

Kinderen die gepest worden zeggen dat niet zo makkelijk tegen ouders of de stamgroepleider. Zij zijn bang dat ze niet serieus worden genomen, dat ze als 'zwak' gezien worden of dat het pesten zal verergeren. Het is daarom belangrijk alert te zijn op de volgende signalen:

- Bang zijn om naar of van school te gaan.
- Niet naar school willen en voortdurend smoesjes verzinnen.
- Smeken om naar school gebracht te worden.
- Elke dag een andere route naar school kiezen.
- Slechter presteren dan normaal.
- Met kapotte spullen of kleren thuiskomen.
- Teruggetrokken gedrag vertonen.
- Agressief worden naar andere kinderen toe.
- Stoppen met eten.
- Buikpijn of hoofdpijn.
- Zichzelf in slaap huilen.
- Nachtmerries.
- Schrammen, blauwe plekken.
- Geld vragen (om de pester af te kopen).
- Weigeren te zeggen wat er aan de hand is.
- Niet kloppende verklaringen geven over bovenstaande.

Signalen kunnen soms alleen thuis of juist alleen op school worden waargenomen. Dat betekent dat zowel ouders als stamgroepleiders alert en open moeten zijn.

2) De pester(s)

Kinderen die pesten zijn vaak fysiek sterk. Ze kunnen zich permitteren zich agressiever op te stellen en reageren vaak met dreiging of de indirecte inzet van geweld. Pesters lijken populair, maar ze dwingen hun populariteit af door te laten zien hoe sterk ze zijn en wat ze allemaal durven. Zo krijgen ze andere kinderen

mee bij het gedrag naar een slachtoffer.

Pesters hebben feilloos in de gaten welke kinderen gemakkelijk aan te pakken zijn en als ze zich al vergissen, gaan ze direct op zoek naar een volgend slachtoffer. De zwijgende meerderheid en potentiële meelopers krijgen een keuze die onuitgesproken wordt opgelegd en die aan duidelijkheid niet te wensen overlaat: Je bent voor of je bent tegen me. Hier gaat een grote dreiging vanuit. Niemand wil immers zelf gepest worden door de “machtige pester”. Regelmatig is de pester een kind dat in een andere situatie zelf slachtoffer is of was. Om te voorkomen weer gepest te worden, kan een kind zich in een andere omgeving juist als pester gaan opstellen en manifesteren. Meisjes pesten minder openlijk en subtieler dan jongens. Ze pesten meer met woorden, maken geniepige opmerkingen of sluiten andere kinderen buiten. Meisjes opereren minder individueel – meer met groepsvorming. Fysiek geweld komt bij deze groep pesters veel minder voor. Ook pesters hebben, op termijn, last van hun pestgedrag. Door hun verkeerde en vooral beperkte sociale vaardigheden hebben ze vaak moeite een vriendschap op te bouwen en te onderhouden op andere gronden dan die van macht en het delen in die macht.

Het signaleren van pesten:

Om het pesten tegen te gaan, moeten stamgroepleiders weten óf en hoe er wordt gepest. Ze doen dat allereerst door steeds bedacht te zijn op signalen die kunnen wijzen op pestgedrag. Veel voorkomende pesterijen zijn:

- volstrekt doodzwijgen.
- isoleren .
- psychisch en/of fysiek mishandelen.
- een kring vormen of insluiten in de klas, op de gang of op het schoolplein .
- buiten school opwachten.
- slaan of schoppen.
- klopjachten organiseren.
- op weg van en naar school achterna rijden.
- naar het huis van het slachtoffer gaan.
- als slaaf behandelen.
- nooit de echte naam van een klasgenoot gebruiken, maar een bijnaam.
- voortdurend zogenaamd leuke opmerkingen maken over een klasgenoot .
- bezittingen afpakken of stukmaken.
- cadeaus eisen of geld afpersen.
- jennen.
- het slachtoffer voortdurend de schuld van iets geven.

naar de inhoudsopgave

- het slachtoffer steeds uitschelden of tegen hem/haar schreeuwen. opmerkingen maken over kleding of uiterlijk.
- beledigen.
- briefjes doorgeven .
- kettingbrief schrijven
- e-mails of sms-berichten met een bedreigende of beledigende inhoud versturen
- beledigende afbeeldingen van het slachtoffer digitaal verspreiden of op het internet plaatsen
- steeds (mobiel) bellen
-

Deze lijst is vanzelfsprekend niet uitputtend.

3) De meeloper(s)

De meeste kinderen zijn niet in de actieve rol van pester betrokken bij het pesten. Sommige kinderen houden wat afstand en andere kinderen doen incidenteel mee. Zij zijn de zogenaamde meelopers. Er zijn ook kinderen die niet merken dat er gepest wordt of die niet willen weten dat er gepest wordt. Een van de kenmerken van een meeloper is de grote angst om zelf in de slachtofferrol te geraken. Maar een meeloper kan stoer gedrag ook wel interessant vinden en denken in populariteit mee te kunnen liften met de pester. Meisjes doen nogal eens mee met pesten om een vriendin te kunnen behouden. Als kinderen actiever gaan meepesten in een groep, voelen ze zich minder betrokken/ verantwoordelijk voor wat er met pesten wordt aangericht. Het individueel denken komt dan op een steeds lager pitje te staan. Gebleken is dat het absoluut zin heeft om op te staan tegen pesten. Zodra andere kinderen het gepeste kind te hulp komen of tegen pesters zeggen dat ze moeten ophouden, verandert de situatie aanzienlijk. Het pesten wordt direct minder vanzelfsprekend en draagt bovendien grotere risico's met zich mee. De situatie voor met name meelopers verandert door de signalering van het ongewenste karakter van het vertoonde pestgedrag. Kinderen die pestgedrag signaleren en dit bij de groepsleiding aangeven vervullen dus een belangrijke rol.

4) De ouders/verzorgers

Ook ouders/verzorgers kunnen een belangrijke rol spelen bij pesten. Ouders van kinderen die gepest worden zijn natuurlijk altijd emotioneel bij het onderwerp betrokken. Zij willen maar een ding: dat het pesten stopt. Ouders van gepeste kinderen ervaren onmacht, maar onmacht is niet altijd een goede leidraad tot rationeel handelen. Ouders van pesters of meelopers hebben vaak moeite om hun kind in die rol te zien. Sommige ouders zien de ernst van de situatie onvoldoende in en vertalen het gedrag van hun kind als weerbaar gedrag. Andere ouders zien er niets meer in dan wat onschuldige kwajongensstreken. Behalve de pester moeten zijn/haar ouders dus vaak ook doordrongen worden van het ongewenste karakter van het vertoonde pestgedrag. Ouders van kinderen die niet direct bij het pesten zijn betrokken, kunnen meer afstand nemen. Daardoor zijn ze beter in staat hun eigen kind duidelijk te maken dat er iets aan het pesten gedaan moet worden, mede in het belang van de opvoeding en ontwikkeling van hun eigen kind.

Wat kunnen ouders doen als zij merken dat hun kind gepest wordt:

- Neem het probleem serieus; het kan ieder kind overkomen.
- Laat uw kind voortdurend weten dat u van hem houdt.
- Bespreek het probleem met de direct betrokken leerkracht van het kind.
- Lees samen met het kind literatuur over pesten op school.
- Beloon het kind en help het zijn zelfrespect terug te krijgen (laat het kind merken dat het ook sterke kanten of eigenschappen heeft).
- Maak complimenten elke keer als het kind iets goed doet.

naar de inhoudsopgave

- 🐝 Stimuleer het kind tot het beoefenen van een sport, zodat hij of zij in een spel of motorische vaardigheid kan uitblinken.
- 🐝 Blijf in gesprek met het kind.
- 🐝 Geef aan dat het kind in eerste instantie het beste niet kan reageren.
- 🐝 Bespreek welke situaties het kind het beste kan vermijden.
- 🐝 Steun het kind in het idee dat er een einde aan het pesten komt.
- 🐝 Laat het kind opschrijven wat het heeft meegemaakt.
- 🐝 Leer het kind voor zichzelf op te komen.
- 🐝 Geef het kind verantwoordelijkheden.
- 🐝 Bedenk samen met het kind antwoorden of pakkende opmerkingen.
- 🐝 Stimuleer het ontwikkelen van sociale vaardigheden.
- 🐝 Laat het kind deelnemen aan een sociale vaardigheidstraining (b.v. via Centrum Jong, jeugdzorg, schoolmaatschappelijk werk of de huisarts).

Adviezen van de school aan ouders van pesters:

- 🐝 Neem het probleem serieus en raak niet in paniek; elk kind loopt kans pester te worden.
- 🐝 Praat met het kind om achter de mogelijke oorzaak van het pesten te komen.
- 🐝 Maak het kind gevoelig voor wat het anderen aandoet .
- 🐝 Besteed aandacht aan het kind.
- 🐝 Stimuleer het kind tot sport om zijn agressie vreedzaam kwijt te kunnen.
- 🐝 Schakel eventueel deskundige hulp in.

Adviezen van de school aan alle andere ouders:

- 🐝 Neem het probleem serieus, het kan ieder kind overkomen.
- 🐝 Neem de ouders van het gepeste kind serieus.
- 🐝 Maak het tot een gezamenlijk probleem.
- 🐝 Praat met het kind over school, over de relaties in de groep en over wat de stamgroepleider doet.
- 🐝 Vraag het kind af en toe of er in de groep wordt gepest.
- 🐝 Koppel informatie van het kind terug naar school (wie pest, wat gebeurt er en waarom; ouders hebben een belangrijke signalerende taak).
- 🐝 Corrigeer het kind als het voortdurend anderen buitensluit of als het meedoet met pesten.
- 🐝 Geef als ouder het goede voorbeeld: wees niet neerbuigend of respectloos ten opzichte van anderen.
- 🐝 Leer het kind voor anderen op te komen.

5) De TSO medewerker

De TSO medewerker is alert op pestgedrag.

Wanneer een TSO-medewerker op school pestgedrag signaleert probeert hij / zij dit met de betrokken kinderen goed op te lossen. Wanneer er sprake is van sterk afwijkend gedrag, een blijvend probleem bij kinderen onderling, of wanneer het probleem niet opgelost kan worden doet de TSO- medewerker melding bij de stamgroepleider.

6) De stamgroepsleiding

De stamgroepleiders hebben een sleutelrol in de aanpak van pesten. Zij zijn de eerst verantwoordelijken voor de aanpak op school. Van de stamgroepsleiders wordt verwacht dat zij vroegtijdig signaleren en effectief bestrijden. Verder wordt van hen verwacht dat zij signalen van ouders serieus nemen. De intern begeleider kan de stamgroepleiders ondersteunen bij het in kaart brengen van het pestgedrag.

Wat doet de stamgroepleider voor het gepeste kind:

Veel van de tips voor ouders gelden ook voor de stamgroepleider. Maar de rol van de stamgroepleider gaat verder omdat deze meer zicht heeft op de andere betrokken groepen (de pester en de zwijgende middengroep). Bovendien kent de stamgroepleider het gepeste kind misschien op een andere manier dan de ouders. Daarom zet de stamgroepleider (naast in acht neming van bovenstaande tips) het volgende stappenplan in werking.

- 🐝 Neem het probleem serieus.
- 🐝 Voer een gesprek met het slachtoffer. Het is van belang dat de stamgroepleider een serieuze luisterhouding aanneemt. Niet het gedrag van het slachtoffer moet veranderd worden, maar dat van de pester. De stamgroepleider probeert samen met het kind oplossingen en manieren te vinden waardoor het kind weerbaarder wordt en zich kan beschermen.
- 🐝 Voer een gesprek met de pester. De stamgroepleider probeert de oorzaken boven tafel te krijgen en laat duidelijk merken dat pesten niet geaccepteerd wordt.
- 🐝 Voer gesprekken met omstanders (de zwijgende middengroep). De stamgroepleider bespreekt met de kinderen welke rol zij kunnen vervullen in het geval van pesten.
- 🐝 Neem gepaste maatregelen.
- 🐝 Voer een gesprek met de ouders over de voortgang.
- 🐝 Bespreek de kwestie in het team. Pesten is een schoolbreed probleem. Daarom dienen andere betrokken personen (in dezelfde bouw en de vak- en invalgroepsleiders) op de hoogte te zijn van pestproblemen.
- 🐝 Maak een verslag van de incidenten, van de gesprekken en genomen maatregelen. Op schrift gestelde gesprekken, maatregelen en incidenten geven houvast bij de gesprekken en een eventueel patroon kan beter herkend worden. Bovendien is bij de overdracht aan het einde van het schooljaar de volgende groepsleider goed op de hoogte.

Wat doet de stamgroepleider met de pester:

Ook pesters hebben recht op hulp. Die hulp kan bestaan uit : De stamgroepleider heeft een gesprek met de pester op basis van het protocol. In dit gesprek wordt ondubbelzinnig aangegeven welk gedrag niet geaccepteerd wordt op school. Van het gesprek wordt notitie gemaakt in het dossier van het kind. De stamgroepleider meldt het pestgedrag binnen het team zodat al het personeel alert kan reageren.

1. Ook van eventuele latere gesprekken met de pester en /of ouders/verzorgers worden verslagen gemaakt.
2. Als er hierna nog geen oplossing voor het probleem bestaat, voert de stamgroepleider een aantal probleemoplossende gesprekken met het kind. Er wordt in de gesprekken geprobeerd de oorzaak van het pesten te achterhalen en de pester gevoelig te maken voor wat hij/zij aanricht bij het gepeste kind.
3. School kan zo nodig de hulp inroepen van anderen.

Wat doet de stamgroepleider met meelopers en andere kinderen:

De zwijgende middengroep is, als eerder beschreven, van cruciaal belang in de aanpak van het pestprobleem.

Als de groep eenmaal in beweging is gebracht, hebben kinderen die pesten immers veel minder te vertellen.

Deze middengroep is zowel door de stamgroepleider als door ouders relatief eenvoudig te mobiliseren.

Tips:

- De stamgroepleider wijst de kinderen in met name hogere groepen op hun verantwoordelijkheid.
- De stamgroepleider neemt bij het bespreken van pestgedrag niet de peestsituatie in de groep als uitgangspunt, maar bespreekt pesten bijvoorbeeld aan de hand van een krantenknipsel, een tv-uitzending, een website, een brief van een kind van een andere school.
- Bij gesprekken over pesten heeft de stamgroepleider een voorbeeldfunctie. Er wordt minder gepest in een klimaat waar duidelijkheid heerst over de omgang met elkaar, waar aanvaarding van verschillen wordt aangemoedigd, waar ruzies worden uitgesproken, waar leerlingen in hun eigenheid worden gerespecteerd, waar agressief gedrag van kinderen, ouders en groepsleiders niet wordt geaccepteerd en waar de groepsleiders duidelijk stelling nemen tegen dergelijke gedragingen.

Bijlage 3. Afgesproken?... Jazeker!

Wij van de stamgroep van:, vinden de onderstaande afspraken belangrijk en willen deze dagelijks (gaan) toepassen op onze school.

De afspraken in de school:

1. Doe niets bij een ander wat je zelf ook niet prettig zou vinden.
2. Je accepteert een ander kind zoals hij/zij is. Iemand niet op uiterlijk beoordelen.
3. Nieuwe kinderen willen we goed ontvangen en opvangen. Ze zijn welkom op onze school.
4. Zorg ervoor dat je samen speelt en dat anderen niet steeds alleen hoeven te spelen.
5. Je gebruikt alleen spullen van een ander kind als je toestemming hebt van dat kind.
6. Je noemt iedereen bij zijn of haar naam.
7. Lachen om grappige situaties is prima, uitlachen is kwetsend
8. Luister naar elkaar.
9. Kom niet aan een ander als de ander dat niet wil.
10. Heb je ruzie? Praat het dan eerst samen uit, lukt dat niet dan meld je dat bij de stamgroepleider of de TSO- medewerker.
11. Bemoei je niet met een ruzie door zomaar partij te kiezen.
12. Als je ziet dat een ander kind gepest wordt vertel je dat aan de stamgroepleider of TSO medewerker. Dat is geen klikken.
13. Praat er thuis en op school over dat je gepest wordt, hou het niet geheim!

Datum:

Handtekeningen:

Bijlage 4. Ouderformulier

Om pesten bij ons op school aan te pakken en te voorkomen hebben wij een pestprotocol. Dit vooral om pesten te voorkomen, maar als er toch sprake van pesten zal zijn is dit een document waar alle procedures en afspraken in beschreven staan. Wij hebben als school bij het voorkomen en oplossen van pestgedrag de hulp van ouders nodig. Bij pesten moeten we vooral goed samenwerken en helder en duidelijk communiceren. Wij vragen u onderstaande uitgangspunten te lezen. Ter informatie nodigen wij u van harte uit om het pestprotocol via onze website in te zien.

Uitgangspunten

Uitgangspunt van Jenaplanonderwijs is dat elk kind uniek is en dus verschilt van andere kinderen. Onze school houdt dan ook rekening met die verschillen. Maar daar blijft het niet bij. We zien het als uitdaging zoveel mogelijk aan het specifieke van elk kind tegemoet te komen. We richten ons onderwijs zodanig in, dat kinderen hun eigen mogelijkheden leren ontdekken en toepassen.

Een veilige en stimulerende omgeving is voorwaardelijk om kinderen onderwijsinhoudelijk en sociaal-emotioneel maximaal uit te kunnen dagen en prikkelen. Omdat pestgedrag een veilig schoolklimaat tegenwerkt, beperkt het de optimale ontwikkeling van de kinderen. We bestempelen pestgedrag als zeer schadelijk voor de ontwikkeling van de kinderen.

Dit pestprotocol beoogt dan ook pestgedrag adequaat aan te pakken.

Wij verklaren het volgende:

1. Pesten is een probleem en moet als zodanig worden erkend door alle betrokken partijen:

- gepeste kinderen,
- pesters,
- de zwijgende middengroep,
- team,
- TSO- medewerkers,
- ouders/verzorgers.

2. Onze school heeft de inspanningsverplichting pestgedrag te voorkomen en indien nodig aan te pakken.

Alleen dan kan er een veilig pedagogisch klimaat bestaan.

3. Als er gepest wordt, hebben stamgroepleiders en ouders de plicht dat te signaleren, te erkennen en er duidelijk stelling tegen te nemen.

4. Om adequaat in te kunnen grijpen bij een pestprobleem, is een goede samenwerking tussen ouders, stamgroepleiders en kinderen noodzakelijk. De manier waarop deze samenwerking vorm krijgt, is vastgelegd in het pestprotocol.